

stykkets ca. 863 mio. kr. (1997-priser) svarende til ca. 10%.

Der er ikke ændret ved det forventede merforbrug i forhold til seneste rapportering til Finansudvalget. Jeg konstaterer da også med tilfredshed, at rigsrevisor i sit notat af 7. december 2001 til statsrevisorerne netop konkluderer, »at styringen af forsvarrets DeMap-/DeMars-projekt er tilfredsstillende. Forsvarskommandoen har taget tilfredsstillende initiativer til imødegåelse af risici, ligesom der er god fokus på mulige fremtidige problemområder, så der kan skrives ind i tide med korrigerende foranstaltninger.«

Forsvarets samlede mer-/mindreudgifter, ekstra indtægter mv. opgøres generelt løbende i forhold til planlægningsgrundlaget for eventuelt at foretage ændringer i tidligere meddelte opgaver med tilhørende økonomiske ressourcer.

Forsvarskommandoens forventede merudgifter på 55 mio. kr. vedrørende DeMars-projektet i medfør af reversioneringsarbejdet blev indarbejdet i den økonomiske planlægning i forbindelse med budgetreguleringen i oktober 2000. Konsekvenserne af reversioneringen i Forsvarskommandoens langsigtede økonomiske planlægning er indpasset således, at der over hele forligsperioden er foretaget de nødvendige budgetudligninger.

Udvidelsen af implementeringsperioden for projektet fra den 30. juni 2003 til den 31. marts 2004 betyder, at allerede budgetterede driftsomkostninger i implementeringsperioden for version 3B samt forventet forbrug af interne ressourcer på tilsammen ca. 31 mio. kr. fremover henregnes til projektet. Disse har hidtil været indregnet i Forsvarskommandoens øvrige budgetter og medfører således ikke, at andre aktiviteter nedprioriteres.

Spm. nr. S 982

Til finansministeren (18/2 02) af:

Ole Sohn (SF):

»Mener ministeren, at det i den nuværende konjunktursituation er fornuftigt, hvis Tyskland strammer sin finanspolitik?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker kendskab til, hvordan den danske regering bedømmer den tyske finanspolitik.

Svar (28/2 02)

Finansministeren (Thor Pedersen):

ECOFIN vedtog på mødet den 12. februar 2002 i overensstemmelse med den normale procedure en udtalelse om det tyske stabilitetsprogram. ECOFIN vedtog endvidere en erklæring om budgetsituationen i Tyskland.

Jeg redegjorde for regeringens holdning og forelagde sagen til forhandlingsoplæg på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. februar 2002 forud for mødet i ECOFIN den 12. februar 2002.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at den budgetmæssige udvikling i Tyskland ikke er tilfredsstillende. Regeringen fandt derfor, at man fra dansk side burde arbejde for, at ECOFIN fremsatte en Rådsudtalelse, der så tydeligt som muligt afspejlede den tyske regerings klare målsætning om at forhindre budgetunderskuddet i at nå op på 3 pct. af BNP.

Vurderingen var blandt andet, at Tyskland formentlig ikke har interesse i at foretage en markant stramning af finanspolitikken i et forsøg på at opnå et balanceret budget så hurtigt som muligt, da dette kan bidrage til at fastholde den lave vækst eller dæmpe en vækstfremgang, og at en markant tysk stramning formentlig heller ikke ville være i de øvrige EU-landes interesse.

På denne baggrund støttede jeg på mødet i ECOFIN den 12. februar 2002 Rådets erklæring om budgetsituationen i Tyskland, der ligger på linje med regeringens vurdering af sagen.

I erklæringen udtrykker ECOFIN, at Rådet er tilfreds med de tilsagn, som den tyske regering afgav, og at Rådet på baggrund af disse tilsagn mener, at det har reageret tilstrækkeligt på de betænkeligheder, der kom til udtryk i Kommissionens forslag til henstilling (»tidlig advarsel«), der var i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten.

Den tyske regering bekræftede blandt andet, at den vil bestræbe sig på at sikre, at referenceværdien på 3 pct. af BNP for det generelle offentlige underskud ikke overskrides, og at den vil undgå at træffe foranstaltninger, der kan forværre budgetstillingen, samt anvende et eventu-